

خاطره رهبر انقلاب از استاد فلسفه‌شان

۱۵ فروردین ۱۳۹۴ ساعت ۱۷:۱۸

رهبر معظم انقلاب در دیدار جمعی از اساتید و فضلا و مبلغان و پژوهشگران حوزه‌های علمیه کشور درباره آیت‌الله شیخ مجتبی قزوینی چنین می‌گویند: «مرحوم آشیخ مجتبی نه فقط امام را قبول داشت، از امام ترویج میکرد تا وقتی زنده بود.»

آیت‌الله شیخ مجتبی قزوینی از اساتید فلسفه‌ی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای و از مدرسین و علمای بزرگ مشهد در دهه‌های ۳۰ و ۴۰ شمسی بود. آیت‌الله قزوینی از اولین کسانی بود که با شروع نهضت مبارزه علیه رژیم پهلوی به قم رفت و با حضرت امام خمینی رحمه‌الله بیعت کرد؛ بیعتی که تا سال ۱۳۴۶ و رحلت وی پایدار ماند.

رهبر معظم انقلاب در دیدار جمعی از اساتید و فضلا و مبلغان و پژوهشگران حوزه‌های علمیه کشور درباره ایشان چنین می‌گویند: «مرحوم آشیخ مجتبی نه فقط امام را قبول داشت، از امام ترویج میکرد تا وقتی زنده بود.»

حاج شیخ مجتبیٰ مرد بسیار مّلائی بود. هم مّلا بود، هم علاوه بر مّلائی از لحاظ قوت شخصیت بنده غیر از امام - واقعاً حالا اینی که عرض می‌کنم بارها این را گفتم - هیچ‌کس را در این معممین که من باهاشان معاشر بودم به قوت شخصیت حاج شیخ مجتبیٰ من ندیدم! یک چیز عجیب غریبی بود. ما، یکی دو، سه سال بعد از برگشتن از قم البته - توفیق پیدا کردیم که با ایشان معاشرت پیدا کردیم از نزدیکه تا سال ۴۶ که ایشان فوت کرد. بله حسابی حس کردم وجود او را؛ خیلی مرد فوق‌العاده‌ای بود حاج شیخ مجتبیٰ؛ خیلی. آن شخصیتش بود که همه را مقهور می‌کرد. در مشهد هرکسی با ایشان آشنا بود احترام برای ایشان قائل بود؛ من دیده بودم جلسه‌ی مشترک ایشان و بسیار از علما و معاریف مشهد را؛ وقتی ایشان یک حرفی می‌زد، یک چیزی می‌گفت همه بطور خواه، ناخواه مقهور بودند؛ این جوری بودند ایشان. این آقای آمیرزا جواد آقا و اینها که در مقابل ایشان مثل شاگرد؛ برخوردشان برخورد شاگرد بود؛ برخورد مرید و شاگرد این جوری. حاج شیخ مجتبیٰ چیز عجیبی بود... در همه چیز وارد بود. یعنی آدم بود که فلسفه خوانده بود. نه اینکه حالا همین‌طور فقط پیش آقامیرزا مهدی - مثلاً فرض کنید - اصفهانی یک چیزی خوانده باشد، نه. آقای آشتیانی می‌گفت آقا میرزا مهدی وقتی از نجف برمی‌گشته چند ماه تهران مانده پیش آقا میرزا احمد آشتیانی. این نقل آقای آقا جلال آشتیانی است. حالا من دیگر نمی‌دانم ایشان چقدر متقن در این نقل باشد. لکن سابقه‌ی فلسفه خوانی نداشت. لکن حاج شیخ مجتبیٰ چرا. اعجوبه‌یی بود. اهل علوم غریبه و اینها هم بود. همه چیز هم بلد بود یعنی واقعاً از آن آدم‌هایی که شنیدیم. گفت:

به مصر رفتم و آثار باستان دیدم

هر آنچه شنیده بودم به داستان دیدم

یعنی آنکه واقعاً ما دیدیم، آنی که آدم می‌شد ببیند، آقا شیخ مجتبیٰ بود.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۹۹۷۱/شان-فلسفه-استاد-انقلاب-رهبر-خاطره>